

[Inge Krogh]

Som det allerede flere gange er omtalt, er dette lovforslag en ajourføring af, hvad der allerede er sket, og hvad der sker. Det er selvfølgelig naturligt, at der stadig væk må ske forandringer, netop på grund af at der er sket sådan en udvikling i de internationale organisationers arbejde gennem de senere år.

Der er og må være regler for forflytninger selvfølgelig, men jeg har adskillige gange hørt fra folk, der arbejdede i Danida, at de mener, det er til skade for arbejdet i det land, de arbejder i, at de inden for en kort årrække skal flytte fra landet. De, der arbejder i Danida, skal vel i højere grad end andre i udenrigstjenesten sætte sig ind i folks vaner og levevis. Det ville måske være rimeligt nok, at de blev flyttet til et andet projekt, men det burde være inden for samme land.

Så er der en ting, man kommer til at tænke på, hver gang man tænker lidt på udenrigstjenesten – jeg ved godt, det ikke har noget med lovforslaget her at gøre – men hvorfor er der faktisk ingen kvinder i de beslutningstagende stillinger? Det er der, så vidt jeg ved, ikke, og jeg mener da, der er mange særdeles velkvalificerede kvinder i udenrigstjenesten. Er der nogen speciel grund til det?

Bjørn Westh (S):

Jeg har forstået stort set alle talerne sådan, at man tog afstand fra det begreb, der hedder statssekretær, i hvert fald hvis det skulle indføres på denne måde. Jeg forstod også, at den konservative ordfører vendte sig mod det. Jeg vil derfor gerne bede regeringen om en kommentar til det helt usædvanlige, at en embedsmand ledede det afgørende fiskerirådsmøde som formand, mens der sad en dansk minister i lokalet som leder af den danske delegation. Det er vist aldrig tidligere set, at en embedsmand, der altså ikke er statssekretær, selv om han måske kaldes det i EF, leder et møde og der samtidig sidder en dansk minister i samme lokale som – i den forbindelse – menigt medlem af forsamlingen. Jeg synes, at der her foregik noget, der var meget usædvanligt, og det må regeringen også selv have følt. Den bad enten fiskeriministeren selv eller finansministeren om at lede alle øvrige møder, men det afgørende møde bad man en departementschef om at lede. Jeg vil gerne have regeringens kommentar til dette meget usædvanlige.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Steen Folke har helt fattet meningen med dette lovforslag. Det drejer sig om en strømning. Derfor er hr. Steen Folke imod, for da hr. Steen Folke er imod de økonomiske og politiske interesser, som udenrigstjenesten varetager på vegne af et flertal i dette folketing, så ønsker hr. Steen Folke ikke at se udenrigstjenestens strømning. Det er en klar, logisk holdning. Jeg takker for den. Den burde fjerne bl.a. den betænkelighed, som fru Janne Normann gav udtryk for.

I øvrigt vil jeg takke for den overvejende positive modtagelse, lovforslaget har fået, og for de mange bemærkninger og spørgsmål, som er kommet til det fremsatte forslag om revision af loven om udenrigstjenesten.

Specielt vil jeg takke hr. Riishøj for hans venlige omsorg med hensyn til det arbejdspress, der ligger på udenrigsministeren. Hr. Riishøj mente, at man burde overveje at gå tilbage til systemet med en opdeling i flere ministerier, og nævnte specielt opdelingen i et mere udenrigsøkonomisk orienteret ministerium og så et mere udenrigspolitisk orienteret. Det ville jeg være betænkelig ved af den grund, at man så ville miste det meget værdifulde personalemæssige samspil, der eksisterer i udenrigstjenesten i dag, og som jo går på tværs af netop disse forskellige opdelinger. Tankegangen her har jo været, at for at sikre en større effektivitet – en større grad af strømning, for at bruge hr. Steen Folkes udtryk – spiller man netop på den samlede, store talentmasse, der findes i netop dette ministerium.

Når hr. Riishøj gerne ser mere folkelighed og gerne ser den lidt verdensfjerne rolle fjernet fra ministeriet og udenrigstjenesten, er det muligt, vi lægger noget forskelligt i ordet folkelighed, men jeg kan nu gøre hr. Riishøj opmærksom på, at der rent faktisk er sket mangt og meget, siden Scavenius indlogerede sig på d'Angleterre.

Hr. Arentoft tog som udgangspunkt den tidligere præsident Amins FN-palads. Hr. Arentoft mente, at han byggede det så højt for at kigge ned på amerikanerne. Jeg tror, det er en historieforfalskning, men af hensyn til tingets værdighed skal jeg ikke gå ind på, hvorfor Amin ville have bygget en etage ekstra på. Jeg synes i hvert fald ikke, at det er rimeligt i forbindelse med dette at have en